
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 6/2000 - 24 pàgines

Sessió Ordinària del dia 11 d'octubre del 2000

El dia 11 d'octubre del 2000, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 43/2000, que és el següent:

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, corresponents a l'exercici de 1998.

3. Examen i aprovació, si escau, de les auditories relatives a les inversions i despeses realitzades pels honorables comuns a càrrec de les transferències fetes per l'Administració general corresponents a l'exercici de 1998.

4. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre l'aviació civil internacional, de la ratificació dels Protocols relacionats i de l'acceptació dels Protocols relacionats.

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'acceptació de l'esmena a l'article 9.3) del Conveni pel qual s'institueix l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual.

6. Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pels M. I. Srs. Jordi Torres Alís, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Mixt, al Projecte de llei qualificada de la funció pública.

7. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Mixt, al Projecte de llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei reguladora de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra.

9. Designació del president i dels dos membres del Tribunal de Comptes.

10. Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Joan Tomàs Roca
M. I. Sr. Jordi Torres Alís
M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
M. I. Sr. Francesc Areny Casal

M. I. Sr. Josep Areny Fité
 M. I. Sr. Modest Baró Moles
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Francesc Mora, Agustí Morales i Enric Palmitjavila per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de Finances i Interior; Enric Casadevall Medrano, ministre de la Presidència i Economia; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Càndid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial; Josep M. Goicoechea Utrillo, ministre de Salut i Benestar; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Josep Àngel Mortés Pons, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Ha estat presentada una pregunta amb petició de declaració d'urgència que ha estat admesa per la Sindicatura i publicada en el Butlletí número 46/2000 de data 10 d'octubre que s'afegeix al punt número 10 d'aquesta sessió.

A continuació se us distribuirà un nou llistat de preguntes modificat amb aquesta inclusió.

Passem directament al primer punt de l'ordre del dia.

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Procedirem a llegir l'informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora del període de sessions i sobre els acords presos.

Sr. secretari general, si us plau?

El secretari general:

La Comissió Permanent del Consell General d'acord amb l'article 37.6 del Reglament té l'honor de donar compte al Ple dels afers tractats i de les decisions adoptades fora del període de sessions.

Les seves reunions han tingut lloc els dies 3 de juliol i 31 d'agost. La primera reunió va servir per tenir una presa de contacte un cop acabat el primer període de sessions de l'any 2000; la segona reunió va servir per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe. En el decurs d'aquesta segona reunió es va informar als membres sobre la presentació de l'escrit d'al·legacions davant del Tribunal Constitucional en el recurs d'inconstitucionalitat formulat pels consellers generals, Srs. Jordi Torres, Josep Dallerès, Narcís Casal, Ladislau Baró, Enric Tarrado, Jaume Bartumeu, Vicenç Mateu, Vicenç Alay i M. Rosa Ferrer contra la Llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries en el marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis aprovada pel Consell General el 13 d'abril del 2000.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, corresponents a l'exercici de 1998.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 33/2000 de data 30 de juny.

El Sr. Josep Àngel Mortés, nomenat ponent per la comissió legislativa donarà lectura de l'informe.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha analitzat en el decurs de les reunions celebrades els

dies 18 de maig, 8 i 26 de juny d'enguany els informes d'auditoria on es disposa l'article 34.2 de la Llei general de les finances públiques corresponents a l'exercici 1998.

Les auditories han estat realitzades al Consell General, al Tribunal Constitucional, al Govern, a l'Institut Nacional Andorrà de Finances, a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, al Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, al Servei de Telecomunicacions d'Andorra, a les Forces Elèctriques d'Andorra, a l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra, al Centre Nacional d'Informàtica, a l'Institut d'Estudis Andorrans, a la Residència Solà d'Enclar, al Col·legi Sant Ermengol, al Col·legi Janer i a la Sagrada Família.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost s'ha confeccionat tenint en compte la documentació següent:

Els informes d'auditoria dels Estats Financers a 31 de desembre de 1998, les recomanacions proposades en l'exercici tancat a 31 de desembre de 1998 i el seguiment particular de les reserves i recomanacions d'exercicis anteriors.

Les auditories realitzades a aquests organismes presenten, en opinió dels auditors, una imatge fidel del patrimoni i de la situació financera el 31 de desembre de 1998, així com el resultat de les seves operacions corresponents a l'exercici anual, acabat en la mateixa data, de conformitat amb els principis i normes comptables generalment acceptats i aplicats uniformement.

D'altra banda, els M. I. Consellers Generals, Sr. Josep Dallerès Codina en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic i els Srs. Jaume Bartumeu Cassany i Vicenç Mateu Zamora, membres del Grup Mixt fan constar que prenent acte dels resultats de les auditories, i que en base als arguments ja exposats en exercicis anteriors, en la presentació dels informes de liquidacions, en particular al punt 2 de les recomanacions proposades i solventades en la data actual, i als punts 4 i 5 de les recomanacions proposades en anys anteriors i no solventades en la data actual, que consten en la carta de recomanació dels auditors en referència al M. I. Govern, deixen constància del seu desacord en l'aprovació dels comptes de l'Administració general.

Per tant, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al Ple del Consell General l'aprovació dels comptes del Consell General, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques amb les salvetats exposades i fent les següents consideracions:

Primera: la gestió comptable es porta, en general, de manera correcta, però de les recomanacions que se'n

desprenen dels diferents informes convindria millorar qualitativament aquesta gestió. En aquest mateix sentit no s'observa una uniformitat de criteris comptables del sector públic per tal d'arribar a una harmonització dels criteris comptables per tal que es desenvolupin unes normes comptables específiques pel sector públic. Malgrat que, la comissió és conscient que aquest particular queda resolt amb el nou pla general de comptabilitat pública aprovat pel Govern per decret de data 27 de gener de 1999.

Segona: havent detectat que alguns organismes auditats no compleixen l'article 14 de la Llei del pressupost per a l'exercici de 1998 la comissió assenyala que aquest és d'obligat compliment per a totes les entitats sobretot en el sentit que les entitats beneficiàries de transferències nominatives, un cop aprovada llur liquidació de comptes, i sempre que no s'hagi compromès en la seva totalitat la despesa pressupostada, han de retornar al Govern els ingressos obtinguts en la transferència, i no utilitzats durant l'exercici pressupostari.

Tercera: referent a les entitats parapúbliques l'entrada en vigor de la Llei general de les finances públiques d'obligat compliment per a les entitats parapúbliques o de dret públic, els comuns i les societats públiques, obliga a aquestes a la creació de totes les figures escaients per tal de garantir les funcions de control previstes en la mateixa, i al fidel compliment de tots els procediments regulats per l'execució del pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt? No?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?

Cap intervenció?

Bé, doncs, no havent-hi intervencions proposo declarar aprovades les liquidacions de comptes del Consell General, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici de 1998 en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

D'acord?

Doncs, queden aprovades.

Passem al punt número 3 de l'ordre del dia.

3. Examen i aprovació, si escau, de les auditories relatives a les inversions i despeses realitzades pels honorables comuns a càrrec de les transferències fetes per l'Administració general corresponents a l'exercici de 1998.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 33 de data 30 de juny.

El Sr. Josep Dallerès, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa n'exposa l'informe.

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en virtut de l'article 19 de la Llei qualificada de transferències als comuns, ha procedit a analitzar, en base als informes d'auditoria, les inversions i les despeses realitzades pels honorables comuns a càrrec de les transferències fetes a l'Administració general corresponents a l'exercici 1998, l'objecte dels quals ha estat constatar l'aplicació efectiva que fan els comuns de la Llei en relació a les transferències rebudes.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha constatat:

a) L'absència formal, en tots els comuns, un any més, d'una comptabilitat separada per les despeses i les inversions amb càrrec a transferències, tipificada en l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns.

En aquest sentit, la comissió recomana insistir, novament, en l'obligat compliment d'aquest article 9, que estableix que les transferències rebudes hauran de ser objecte d'una comptabilitat separada amb les corresponents anàlisis internes, detallant tots els moviments de despeses i inversions efectuades amb càrrec a transferències.

b) Que no tots els comuns comptabilitzen els ingressos i les despeses amb càrrec a transferències utilitzant un mateix criteri comptable, doncs, cada comú aplica una política comptable diferent en funció dels períodes comptables, de la naturalesa que tenen les quantitats rebudes en concepte de transferències, del meritament dels ingressos i l'amortització de les inversions realitzades i de la pròpia interpretació que donen a la Llei.

La comissió, vist el Pla general de comptabilitat pública, aprovat pel Govern per decret de 27 de gener de 1999, considerant que, en l'esmentat

decret, l'article 4 "Aplicació als comuns" precisa que és el Govern qui determinarà el moment a partir del qual aquest Pla general de comptabilitat pública serà obligatori pels comuns, insta al Govern que en el més breu termini possible procedeixi al desenvolupament de l'article 4 per tal que l'aplicació de la Llei, en aquest sentit, sigui totalment efectiva.

c) Que alguns comuns han realitzat inversions importants en anys anteriors que han generat un endeutament elevat, i estan eixugant aquest endeutament mitjançant les transferències rebudes d'exercicis posteriors.

La comissió, que ja s'ha manifestat a favor d'una modificació de la Llei que contempli aquest propòsit, només pot continuar insistint en aquest mateix sentit i demanar que sigui efectiva i establerta de manera clara la possibilitat que les transferències d'uns exercicis futurs puguin ser aplicades a l'amortització d'un deute generat per una inversió important feta en anys anteriors.

Tanmateix, vist que alguns comuns en els darrers anys han anat acumulant un endeutament elevat, la comissió proposa la possibilitat d'establir una limitació de l'endeutament.

d) Que tots els comuns, en diverses ocasions, recorren a la consulta de preus i en alguns casos a l'adjudicació directa per a la contractació d'obres, de subministraments i serveis, sense aplicar la modalitat de publicació d'edictes.

Cal recordar aquí, que la contractació pública ve regulada per llei i que també és d'aplicació pels comuns.

e) Que alguns comuns apliquen part o la totalitat de les transferències a inversions financeres en societats públiques o d'economia mixta com, per exemple, estacions de muntanya o mancomunitats de serveis.

La comissió ja es va manifestar en el sentit que la Llei hauria de ser clarificada i hauria de preveure, sense equívoc possible, si les transferències rebudes pels comuns per part de l'Administració general poden, o no, ser aplicades a inversions financeres en societats públiques o d'economia mixta en les quals el comú hi participa de manera significativa. En cas afirmatiu, la Llei hauria de preveure'n, també, els límits d'aplicació.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi els resultats i comuniqui al Govern i als comuns, juntament amb el resultat de les auditories, l'opinió de la comissió legislativa, expressada en el present document, i en el seu cas la del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Cap intervenció?

Bé, doncs, proposo declarar aprovats els resultats de les auditories de les transferències fetes per l'Administració central als comuns corresponents a l'exercici 1998 en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

D'acord?

Doncs, queden aprovats.

Passem al punt següent de l'ordre del dia, punt número 4.

4. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre l'aviació civil internacional, de la ratificació dels Protocols relacionats i de l'acceptació dels Protocols relacionats.

La Proposta ha estat publicada en el Butlletí número 35/2000 del 17 de juliol, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, per part de l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Tarrado, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic. Molt breument.

Com tots vostès ja saben, en aquests moments tenim en tràmit parlamentari el Projecte de Llei de navegació aèria, que serà aprovat d'aquí poc.

Aquest fet ens porta a pensar que l'adhesió a l'OACI no solament és beneficiosa en molts aspectes, sinó que també és fa quasi indispensable vista la quantitat d'avantatges que aquest organisme aporta als seus membres.

Així, doncs, el nostre grup parlamentari votarà positivament a l'adhesió a aquest organisme.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Per tant, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 5 de l'ordre del dia.

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'acceptació de l'esmena a l'article 9.3) del Conveni pel qual s'institueix l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual.

La Proposta ha estat publicada en el Butlletí número 36/2000 del 8 d'agost. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Entenc, doncs, que la Proposta queda aprovada per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 6 de l'ordre del dia.

6. Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades pels M. I. Srs. Jordi Torres Alís, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Mixt, al Projecte de Llei qualificada de la funció pública.

El Projecte de Llei ha estat publicat en el Butlletí número 35/2000 del 17 de juliol. S'hi han presentat dues esmenes a la totalitat: una per part del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic i una per part del Grup Mixt, que han estat publicades en el Butlletí número 42/2000 del 3 d'octubre.

Demana a als grups que les han presentat si volen fer el debat i la votació de les esmenes conjuntament... De cop... Bé, doncs, passo la paraula a l'Agrupament Nacional Democràtic per exposar la seva esmena.

Intervé el Sr. Narcís Casal. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Amb aquesta esmena el nostre grup vol protestar per la seva negativa a prorrogar el termini de les esmenes a la Llei de la funció pública.

Aquesta Llei és de les més importants de la legislatura... almenys nosaltres ho creiem d'aquesta manera. Potser no fa falta dir per què, però crec que es trobava, ja, en el programa de totes les candidatures en les últimes eleccions generals.

Jo crec que tot grup parlamentari desitja participar en la redacció d'una llei com aquesta i, decepciona que no es pugui fer amb les pròpies esmenes.

Per més que ens ho diguin, senyor síndic, no es veuen les raons de la seva negativa.

Tenim entès que des de la Constitució no s'havia mai denegat cap demanda de pròrroga d'esmenes.

El nostre grup, en aquesta legislatura, ha presentat unes 23 demandes de pròrroga d'esmenes. A excepció d'aquesta, totes han estat acceptades, i en totes, senyor síndic, s'ha acabat presentant esmenes parcials.

Jo crec que això prova que el nostre grup no busca aprofitar-se ni del Reglament ni de la Sindicatura.

Vull dir, que si algú volgués fer el currículum dels grups parlamentaris, jo crec que el nostre expedient és bastant impecable.

En fi, jo crec, que el nostre grup no es mereixia aquest tractament... Jo crec que no se'l mereix cap grup, almenys dels que estem en aquesta cambra.

En qualsevol cas, aquesta esmena és l'única sortida lògica que teníem, esperant que si fos acceptada, tindríem l'oportunitat de presentar esmenes parcials.

Mentrestant jo havia de dir al senyor síndic que no estàvem d'acord amb la seva decisió, i demanar-li que torni a tenir la benevolència que tots esperem.

I acabo amb les paraules de sempre: gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula, a continuació al Grup Mixt, per exposar, també, la seva esmena.

Intervé el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, a nosaltres ens hagués agradat no haver hagut de presentar una esmena a la totalitat a aquesta Llei, que és una llei molt esperada i molt desitjada pel conjunt del personal que presta els seus serveis a l'Administració pública andorrana, però la Llei qualificada de la funció pública, que sembla el resultat -o és el resultat del terrabastall promogut per l'Informe Hay-, no s'adiu amb els criteris que defensem pel que fa a l'estructuració i reforçament de l'Administració pública.

En les 42 esmenes que han presentat els consellers generals del nostre grup, Vicenç Alay i Rosa Ferrer, es reflecteixen diverses alternatives al projecte de la

majoria, i ja ho debatrem davant d'aquesta cambra en el moment que correspongui.

Aquesta esmena a la totalitat es fonamenta en la nostra rodona disconformitat amb la manera de fer de la majoria lliberal i de la Sindicatura.

Per primera vegada en aquesta casa -el company que m'ha precedit en l'ús de la paraula, ho acaba de recordar-, contravenint els elementals principis de cortesia parlamentària, la Sindicatura va negar a l'oposició una pròrroga en el termini de presentació d'esmenes.

Des de la majoria lliberal s'intenta posar entrebancs al nostre dret i la nostra obligació de revisar acuradament els textos legislatius que es presenten i de fer el control i seguiment de l'actuació política del Govern. Queda clar que per a la majoria lliberal la democràcia es limita a haver de suportar la presència d'uns quants consellers generals als bancs de l'oposició.

Vam demanar una pròrroga del termini de presentació d'esmenes, no perquè no les tinguéssim a punt -bona prova són les 42 que vam presentar, igualment- sinó, per poder treballar amb més cura la seva redacció, per poder-ho acabar de negociar amb tots els companys de l'oposició, sobretot tenint en compte els mitjans, els migrats mitjans, de què disposem per a fer la nostra tasca.

I vostès... vostè, Sr. síndic, ens ho va negar. Quan el Govern lliberal porta anys treballant aquesta Llei... anys! amb el suport d'assessors externs com el Hay Management i amb tot l'equip tècnic de Govern coordinat des d'una Secretaria d'Estat.

Hem de confessar que no vam comprendre el perquè d'aquella negativa, però revisant els Butlletins Oficials del Principat d'Andorra hem vist alguna llum.

Al BOPA número 54 -any 12, del 27 de setembre del 2000, pàgina 1.296- hem llegit un Edicte del Govern en el qual s'adjudica a l'empresa Hay Management Consultants, SA, per 30.000.000 de pessetes, els treballs de disseny i implantació d'un sistema de gestió i avaluació de l'acompliment per a l'Administració pública. I és clar, aquests treballs adjudicats semblen derivar-se d'una llei que encara està en tràmit parlamentari, una llei que en conseqüència no ha estat aprovada pel Consell General, ni publicada, ni ha entrat en vigor. La Llei, el projecte de la qual estem ara debatent.

Hem comprovat així una vegada més el respecte que mereix al Govern el Consell General.

I per acabar-ho d'adobar, a pocs mesos d'acabar-se aquesta legislatura, la persona que està al front de la Secretaria d'Estat de la funció pública i que,

normalment, tots esperàvem que seria la persona que havia de vetllar per a l'aplicació d'aquesta Llei i del seu desplegament reglamentari, ens fa saber a través dels mitjans de comunicació que deixa el seu càrrec.

Tot plegat aconsella votar aquesta esmena a la totalitat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem, a continuació a la intervenció del Govern?

Vol intervenir?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, breument, Sr. síndic. Gràcies.

Per dir que la voluntat del Govern era que aquesta Llei es pogués treballar conjuntament.

En aquest sentit, al mes de gener del 1999 es va adreçar als tres grup parlamentaris una convocatòria o una invitació per treballar sobre el desenvolupament i la preparació -en aquella època, ja fa quasi dos anys- d'aquesta Llei, junt amb tota la documentació que es tenia, i es va rebre contesta només del Grup Liberal.

Després d'això, i ho puc dir -i això ho saben els senyors consellers- que la Llei està a partir del mes de maig de l'any 2000, aquest Projecte de Llei ja el tenien. Se'ls hi va entregar a la comissió corresponent per començar-hi a treballar, i va ser entrada al juliol, no ha estat entrada al setembre... I una puntualització referent al termini d'esmenes: el termini d'esmenes que porta el Reglament actual del Consell General, certament, és massa limitat i, això s'està veient, i serà qüestió de plantejar-se la modificació del Reglament del Consell General, un Reglament que és vigent des de l'endemà de la Constitució... bé, des de l'any 1993, i que no s'ha modificat encara, però, serà convenient fer-ho, perquè sí que realment és migrat el plaç.

Però, en aquest cas, tant en aquesta Llei com en la que discutirem després van ser presentades abans de l'estiu... i bastant abans. Per tant, hi ha hagut tota una sèrie de... hi han hagut més de dos mesos per a qualsevol d'elles i, en aquesta concretament, des del maig, des de finals de maig que la comissió la té -la comissió corresponent i, per tant, tots els consellers- i en la qual es podia haver treballat amb més temps, això també... Tot i així he de reconèixer que Nova Democràcia hi ha treballat amb les esmenes que ha fet i algunes de les quals potser són aprofitables, això ja ho dirà el Grup Parlamentari Liberal i la comissió corresponent. Però, a mi em sembla, en aquest cas, tractant-se de què s'havia de... -com vostès han dit molt bé- es tracta d'una Llei importantíssima, és un

compromís. Nosaltres sí que el vam prendre, segur! No sé, ara, si els altres programes el tenien aquest compromís exacte, però en el nostre, sí, que hi era i, l'hem complert dins del termini de la legislatura i, per tant, jo he agraït... agraeixo al Sr. síndic que hagi permès que pugui ser debatuda aquesta esmena a la totalitat, i hi hagi temps, també, de debatre les esmenes parcials, i que la Llei pugui ser aprovada dins d'aquesta legislatura, per una raó: perquè totes les Lleis que no siguin aprovades en aquesta sessió, és clar, quedaran lògicament parades fins que tornin a ser presentades en una nova legislatura i, en el millor dels casos, m'imagino que fins al setembre o a l'octubre de l'any que ve no es podran votar noves lleis en aquest parlament més enllà de l'any 2000.

Per tant, em sembla que val la pena que es faci aquest esforç, i que per poder-lo fer, aquestes lleis s'han presentat abans de l'estiu, i s'hi ha pogut treballar durant tot l'estiu suficientment...

Ja dic, si s'hagués participat abans en aquest treball encomanat i encarregat des del Govern, s'hagués pogut treballar conjuntament perquè es volia que fos així, es volia que fos una llei el més consensuada possible.

No obstant, pot ser-ho una bona part d'aquesta Llei, i pot ser-ho encara en aquesta cambra, i jo espero que sigui així.

Res més, Sr. síndic. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, m'ha agradat sentir al Sr. cap de Govern en la seva intervenció acceptant que és cert de què els terminis d'esmenes són curts, i que no és una qüestió de voluntat de treballar més o menys -com s'ha vingut a dir des d'algun membre de les files lliberals.

S'han presentat esmenes: els senyors de Nova Democràcia han presentat esmenes, i jo, que no he estat mai de Nova Democràcia també he presentat esmenes...

(Silenci)

Sí... D'acord... No sé si ha estat un lapsus desinteressat o no...

Bé, en tot cas, s'han presentat esmenes i les defensarem.

Hi ha un model... A veure, reprenc el que s'ha comentat ja des de diferents posicions, i és que tots

en aquesta cambra som favorables, i hem defensat que és una Llei de la funció pública. Des d'aquest interès en què hi hagi una Llei de la funció pública, doncs, hem d'estar satisfets de què estiguem en aquest moment en la cambra debatent un projecte, però, bé queda clar que hagués estat bo de què els grups haguessin tingut més temps per poder-ho treballar.

Vostè ens parla de què abans de l'estiu -i és cert, em sembla recordar, *inclús*, que era el 9 de maig- que se'ns va parlar d'aquest tema... se'ns va passar. Hem tingut accés a la informació. El que passa és que per determinades esmenes, si ha consultat alguna d'aquestes esmenes de les quals parlàvem veuran que hi ha una proposició perquè en la Llei, la Llei de la funció pública, aculli també a personal, a treballadors d'organismes autònoms i entitats parapúbliques. Nosaltres entenem que això és un canvi prou important que, tenint en compte que es tracta d'entitats amb estatuts particulars, cada una d'elles, es tracta d'entitats amb diferències substancials. Nosaltres, que estem a favor de què estiguin inclosos, necessitàvem temps per acabar de perfilar que l'estatut general no caigués ni en greuges comparatius, ni acabés defensant privilegis, cosa que està molt lluny de la nostra voluntat.

És per això que des del nostre grup donem suport a l'esmena, perquè entenc que, sí, que era important haver donat més temps... Que nosaltres podem treballar a l'estiu... és evident que sí, i ho fem, però, hi ha gent a la qual nosaltres teníem interès en consultar, doncs, i era impossible fer-ho en aquell moment.

És des d'aquesta posició que donarem suport a l'esmena.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord.

Passem a la intervenció del Grup Lliberal.

Intervé pel Grup Lliberal, el Sr. Francesc Bonet...

(Se sent una veu)

... Després, Sr. Bartumeu.

Primer, vostès han fet la presentació de l'esmena; després té la paraula el Sr. Vicenç Alay; ara intervé el Grup Lliberal, i després tornarà a tenir la paraula.

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Francesc Bonet.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

S'ha dit repetides vegades, ara fa un moment, que aquesta era una llei important, esperada i desitjada... I, efectivament així ho és perquè sociològicament Andorra ha canviat, l'Administració pública també canvia, no es pot quedar sempre en èpoques passades, i s'ha volgut donar una professionalització del treballador de la funció pública.

Aquesta Llei ha començat des d'un bon inici, començant amb un informe que el que havia de fer i va fer era determinar, estudiar els llocs de treball i el diagnòstic de com estaven situades totes les persones que treballen dins de la funció pública.

D'aquest estudi diagnòstic s'ha arribat a dissenyar uns sistemes de recursos humans dels quals són els que estan donant l'articulat d'aquesta Llei.

Des d'aquest moment s'ha d'agrair la participació molt activa i continuada de les associacions de professionals i treballadors de l'Administració pública que sempre han estat consultats i sempre han estat dialogants respecte a l'articulat d'aquesta Llei.

És una llei que el que també ve a buscar és l'objectiu de transparència de l'Administració pública. L'objectiu de transparència en la forma en què les persones que volen dedicar la seva vida laboral a la funció pública saben com entren, saben com poden progressar, saben, també, els seus drets i obligacions, saben les seves escales retributives, i un procediment sancionador o disciplinari.

Per tant, és una llei esperada, desitjada i necessària i, únicament aquí, voldria concloure aquesta primera part dient que jo crec que respecte al termini d'esmenes, el Sr. cap de Govern ja ha estat bastant concloent en aquest tema, i l'única cosa que voldria afegir, possiblement, és que hi ha hagut fins a tres compareixences en comissió sobre aquesta Llei, tant del ministre com de les persones tècniques que van actuar en l'informe.

Gràcies Sr. síndic i, en tot cas, després del torn d'intervencions voldria fer alguna rèplica.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord.

Només abans de passar la paraula al Sr. Jaume Bartumeu, només voldria dir que referent a la meva decisió en quant a l'allargament del termini d'esmenes, sense entrar en consideracions que s'han pogut comentar aquí en la sala, només voldria dir que la meva decisió va ser presa després d'escoltar als senyors secretaris de la Sindicatura, i que vaig entendre que hi havia hagut el temps suficient per tractar aquesta Llei.

És únicament aquesta la motivació que va fer que fes la proposta que vaig presentar a la Sindicatura, i no

n'hi va haver cap altra, com s'ha pogut insinuar aquí en aquesta sala, i ho vaig fer amb tota la llibertat del Grup Liberal, del qual, efectivament formo part.

Dit això, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu del Grup Mixt.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Com que la tradició d'aquesta casa no permet, ni admet, ni em permetria mai fer polèmica amb el Sr. síndic, no en faré tampoc ara, només diré que si parlàveu per la meva intervenció, jo no he volgut insinuar res, jo he afirmat el que és el meu convenciment... no he insinuat res.

El Sr. cap de Govern ens ha parlat del calendari, i jo volia fer alguna precisió perquè veig que de totes maneres estem d'acord en constatar que no hi ha prou temps per si es vol seriosament intentar treballar i, insisteixo, amb els migrats mitjans que disposem els grups de l'oposició.

Al mes de maig hi podia haver, efectivament, algun document en circulació, com, també, és cert que abans se'ns havia facilitat un primer esborrany, però, jo he portat, aquí, una carta del síndic dirigida als consellers, en aquest cas dirigida a aquest conseller, que és de 13 de juliol del 2000 entrada en el registre de la nostra oficina parlamentària el 18 de juliol del 2000, que és el dia que, efectivament, va arribar.

Aquesta és una carta en la qual se'ns tramet: "per a la nostra deguda informació i als efectes escaients còpia de la documentació complementària al Projecte de llei qualificada de la funció pública"... 18 de juliol... Al juliol i a l'agost, en aquesta casa, són vacances parlamentàries, això no vol dir que fem vacances. Nosaltres ens vam endur els documents a casa, els hem treballat i, si convé, mirant el mar també ens els hem mirat, i, això, també val per l'altra llei que parlarem després; però, jo crec que hauria de quedar clar que el 18 de juliol del 2000, doncs, tothom pot pensar el que vulgui, però, com ha dit molt bé el company conseller Vicenç Alay, com que no disposem de tots els tècnics de l'Administració general per poder treballar aquesta qüestió, hem de buscar assessoraments exteriors que ens doni una mica de llum. La gent acostuma a fer vacances a partir del 18 de juliol i durant el mes d'agost.

Només volia precisar això.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Narcís Casal, per l'Agrupament Nacional Democràtic teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, he de confessar que m'agraden més els termes que s'estan traient en la discussió en aquests moments dels que va tenir... -jo estava fora del país- dels que va tenir a través dels mitjans de comunicació social, que em va semblar que eren una mica durs, pel que em van dir els companys, i va arribar el debat a un nivell que jo crec que no volem cap de nosaltres.

Anem a veure, nosaltres, seguim discrepant de l'opinió del Sr. síndic. El problema és de que jo no vull entrar de si teníem o no teníem temps, i jo crec que és una qüestió formal. És a dir, un grup parlamentari que fins ara no ha fet cap prova d'utilitzar el Reglament del Consell de manera fraudulenta, demana una pròrroga d'esmena, gairebé que és una paraula potser massa superficial, però, jo crec que potser sí que conté el que jo vull dir: que és la cortesia parlamentària, que fa que, jo crec, que si no hi ha un previ avís, jo crec que hauria de portar a Sindicatura a atorgar aquest termini d'esmenes.

Vull remarcar que hi ha hagut una pròrroga d'una de les lleis que es va demanar i que aquesta pròrroga em sembla que ha estat d'una setmana. Jo crec que una setmana tampoc és una pròrroga que sigui enorme. Em fa l'efecte que si jo volgués fer una denegació d'una pròrroga, d'una demanda de pròrroga, el que faria seria això, potser, dir que denego la pròrroga però dono una setmana més de gràcia perquè des del moment en què vam presentar la demanda, nosaltres, fins que no es va notificar que no es donava aquesta pròrroga van passar una sèrie de dies en què el nostre grup tenia grans expectatives de què la pròrroga seria acceptada.

Per tant, jo discrepo de la decisió de Sindicatura sense entrar a discutir de si teníem temps o no teníem temps per acabar la nostra feina, però jo crec que fem la feina, tots, el millor que podem, i no crec que en el Consell hem d'entrar a discutir aquests termes.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Perdó...

Pel Grup Liberal, Sr. Bonet teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com he dit esperava tenir un altre torn per si sortien qüestions puntuals i, efectivament, n'hi ha dos que voldria precisar ara.

Un és el tema del servei dels telèfons i el de Forces Elèctriques d'Andorra.

Aquí s'ha considerat una Llei de la funció pública a l'Administració pública. L'Administració pública té uns objectius molt diferents dels que poden ser els del Servei de Telecomunicacions i els de les Forces Elèctriques d'Andorra, i només això puntualitzat en aquest aspecte de què s'està treballant sobre uns estatuts particulars d'aquest col·lectiu de treballadors d'STA i FEDA.

Deixar aquesta puntualització, només, Sr. síndic.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies Sr. síndic.

No com a ministre titular, en aquest cas, de les competències en la Llei de la funció pública, amb el Ministeri de la Presidència, però sí, com a titular en el moment en què l'actual secretària general de la funció pública es va comprometre amb el projecte de reforma amb el Govern... En aquest cas, doncs, ja que s'ha fet esment -jo diria d'una manera no massa clara en quant a les intencions- que es podia deure a l'anunci que la secretària general tècnica de la funció pública ha cessat les seves funcions... Només remarcar com a persona amb la qual es va comprometre a l'inici de la seva labor, que la Sra. Mònica Codina ha superat amb escreix el compromís que va assumir al principi. Es va comprometre per un temps i, vista la complexitat del procés de reforma de l'Administració general, després d'anys de creixement del Govern, vint anys sense normes clares, doncs, la Sra. Codina va allargar el seu compromís, jo diria, amb un sacrifici personal i professional evident, i quan la feina està enllestida i la feina està a punt, quan la reforma passa al Consell General és el moment d'agrair-li la feina feta, i el que entenem que ha estat una lleial col·laboració i una efectiva col·laboració, no només amb l'Administració general i amb el Govern sinó també amb el Grup Parlamentari Lliberal. Malauradament, la secretària general tècnica no va poder col·laborar amb els grups de l'oposició perquè al gener del 1999, doncs, no van contestar a la proposta d'ofertament que se'ls hi va fer, no tant sols per analitzar la Llei sinó per participar en la redacció de la Llei.

Ja que parlem de cortesia parlamentària suposo que no es deu aplicar als ministres perquè, aquest ministre, encara espera una resposta a la carta que va enviar al gener del 1999.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, procedirem a la votació de les esmenes. Si és si a les esmenes, i no és no a les esmenes.

Sr. secretari general, si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 10; vots en contra: 14.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació declaro desestimades les esmenes a la totalitat, i atès que han estat presentades esmenes a l'articulat el Projecte de llei seguirà la seva tramitació en comissió.

Passem al punt número 7 de l'ordre del dia.

7. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Mixt, al Projecte de llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 36/2000 del 8 d'agost. S'hi ha presentat una esmena a la totalitat per part del Grup Mixt que ha estat publicada en el Butlletí número 42/2000 del 3 d'octubre.

Té la paraula, pel Grup Mixt per exposar la seva esmena, el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La nostra esmena a la totalitat ha estat formulada a partir d'una doble constatació.

Una primera constatació fa referència al que considerem nul·la voluntat de consens manifestada per la majoria en una qüestió que, per les importants conseqüències que té, i ha de tenir, sobretot, en el model de creixement econòmic del país, requeriria una voluntat d'entesa que el Govern i la seva majoria no han tingut.

Al nostre entendre, el consens -ho tornem a dir a les acaballes de la legislatura- s'ha de plantejar des de la majoria, s'ha de representar al Consell amb una efectiva participació de l'oposició en la discussió prèvia i elaboració subsegüent del Projecte, i s'ha de concretar amb l'adopció d'un projecte o proposició de llei on totes i cadascuna de les forces polítiques representades al Consell s'hi puguin sentir identificades, tot i reconeixent una certa insatisfacció per no haver pogut encabir tots els seus plantejaments i propostes.

Aquesta és, a Andorra i arreu de l'Europa democràtica, la mecànica del consens.

Una altra cosa, ben diferent, és la lògica política de la matemàtica parlamentària.

En aquest segon escenari, que és el que manifestament va triar la majoria per a preparar,

adoptar i portar a aprovació aquesta Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, el Govern i el seu grup parlamentari assumeixen les seves responsabilitats, i l'oposició ha d'assumir les que li pertoquen.

La majoria ha trigat més de tres anys en preparar un projecte de llei -ja s'estava redactant, de fet, durant l'anterior legislatura- i pretenia que l'oposició la beneïssim en menys de tres mesos d'anàlisi, sense disposar, a més, de cap legió d'assessors ni dels tècnics de l'Administració per a valorar-la.

I això, ens porta a la segona constatació: al capdavall som davant de dues maneres d'entendre el paper de l'Estat en l'ordenació del territori.

Nosaltres volíem, i volem una Llei general de l'ordenació del territori.

Volíem, i volem una bona planificació urbanística que faci possible un desenvolupament sostenible d'Andorra.

La nostra esmena no va, doncs, contra el principi d'una legislació sinó contra un projecte que no podem compartir.

Esmentarem sis aspectes concrets que assenten la nostra disconformitat:

Primer: la gestació unilateral -ja n'he parlat abans del Projecte de llei, sense consulta transparent i oberta als sectors econòmics implicats, i als sectors ciutadans (associacions ecologistes, associacions de veïns, col·legis professionals, consumidors...) aquesta gestació ha tingut una continuació antidemocràtica en la tramitació, ja que els liberals han evitat el clima de consens necessari en una llei d'aquest tipus -i no repetiré tot el que hem dit abans pel que fa al termini escassament acceptable de pròrroga de vuit dies.

Segon: els lliberals presenten una llei que no és un conjunt de regles universals, formals i abstractes. Aquest Projecte és un nou exemple de la manera de fer del liberalisme andorrà: una contínua intervenció discrecional que no s'ajusta gaire a regles, que premia els "bons" i té la intenció de castigar els "altres".

Tres: les bones intencions de l'exposició de motius i dels dos primers articles de la part expositiva (article 2 diu: "aconseguir una relació adequada entre territori, població, activitats, serveis i infraestructures") no es veuen confirmades per la Llei. És eminentment una llei d'urbanisme en la qual es manté la bipolaritat urbanisme-territori -entenen com a territori tot el que és extraurbà. El Projecte no assumeix el que marquen les noves tendències d'ordenament del territori en els països desenvolupats -que a més són físicament evidents a Andorra- de considerar la continuïtat urbanisme-territori.

El text articulat ens fa retrocedir als conceptes de l'urbanisme europeu dels anys cinquanta, un urbanisme tecnocràtic subordinat a la pressió dels grups econòmics dominants (propietaris, constructors, immobiliàris) en lloc d'un urbanisme democràtic que tingui com a preocupació bàsica la prevalença de l'interès col·lectiu.

La nova Llei en lloc de reforçar el paper i la iniciativa dels comuns els deixa en la pràctica -en una figura literària, podríem dir- a les potes de dos cavalls: el Govern i els grups econòmics.

Es fa un plantejament tecnocràtic allunyat de la realitat social i amb pretensions de ser apolític. D'aquesta manera s'oblida dels problemes diaris i immediats dels ciutadans (manca d'habitatges socials, manca d'infraestructures i equipaments, manca de qualitat de vida urbana, degradació i abandonament del medi natural, degradació de la convivència...) per atendre solament preocupacions metodològiques, presumptament ortodoxes, que preserven els interessos dels terratinents.

Quatre: la prova d'aquesta visió reduccionista de l'àmbit d'actuació de la Llei és la composició de la poderosa Comissió Tècnica: si l'objectiu de l'ordenació és aconseguir una relació adequada entre territori, població, activitats, serveis i infraestructures ens preguntem per què la Llei autolimita la saviesa dels experts als àmbits homogenis de la tècnica arquitectònica i "caminera" de l'urbanisme?

Per què exclou de la "Comissió de savis" una visió pluridisciplinària amb experts en temes jurídics, econòmics, demogràfics, sociològics, forestals, pecuaris, agrícoles, ambientals i energètics?

Per què limita la capacitat de decisió dels comuns d'escollir en els seus propis col·laboradors, imposant un criteri de titulació?

Altra prova del que considerem una visió curta i reduccionista de l'urbanisme és l'atribució de la competència exclusiva al Ministeri d'Ordenament en aquests temes. Queden marginats el Ministeri de Medi Ambient, el d'Agricultura, el d'Indústria, el d'Economia, el de Benestar Social, el d'Educació i el de Cultura.

Hem pogut constatar que la Llei s'ha inspirat molt de la de Navarra. Lamentem que la inspiració hagi estat també reduccionista ja que en la *Comisión de Urbanismo de Navarra* hi ha representants de tots aquests departaments més el de Comerç, Turisme i Transports.

L'urbanisme pel Govern es redueix a tirar unes línies en un plànol. Per a nosaltres és una altra cosa.

Aquesta Llei passa de puntetes sobre la qüestió de les llicències o autoritzacions entre administracions i

deixa sense aclarir les obligacions -licència o declaració prèvia de conformitat- i els procediments a emprar -obligatorietat d'informació als comuns, sistema de resolució de disconformitats, etcètera.

Els actes d'ús del sòl promoguts per l'Administració central no poden ser objecte de competència absoluta, reservada i discrecional de Govern com podria deduir-se a l'article 13.

La Llei serà de difícil aplicació pràctica a més a més -i aquesta és l'última consideració.

No hi ha a la Llei cap previsió d'implantar mecanismes de suport tècnic als comuns, perquè no pensem que l'apartat c) de l'article 132.1 sigui suficient. Els curts terminis d'elaboració dels plans generals d'urbanisme i el traspass de responsabilitats als comuns suposa un important increment de la feina tècnica, organitzativa, administrativa, arxiu dels comuns, amb la corresponent càrrega econòmica. No tots els comuns tenen la mateixa possibilitat de portar a terme les noves responsabilitats.

Si tenim en compte el que diu el títol III, articles 53 a 66, sobre els instruments d'ordenació de Govern es fa molt difícil que els comuns comencin a treballar en els seus plans generals l'endemà de l'entrada en vigor de la Llei.

A més a més podríem preguntar: no hauran d'esperar a la publicació del reglament urbanístic que preveu l'article 58?

És a punt aquest reglament?

Així, doncs, queda clar que la nostra oposició no és perquè sí, sense previ estudi. Hem estudiat aquest Projecte durant setmanes. Hi hem treballat fins i tot durant les vacances parlamentàries.

I hem arribat a la conclusió que no és una bona llei. No és la llei que Andorra necessita per a fer possible un desenvolupament sostenible.

No podem compartir aquell criteri que es resumeix en la frase feta de "val més aquesta Llei que res". Aquesta Llei no és millor que el que tenim. Anem cap a pitjor, perquè la nostra concepció de l'urbanisme i de l'ordenament del territori és una altra, i no podem, doncs, acceptar el Projecte, i votarem aquesta esmena a la globalitat.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir ara o al final?

Al final?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Vicenç Alay, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la Llei d'ordenament del territori, -i consta a tots els consellers i membres presents a la sala- ha estat per IDN, sempre, un tema important, un tema importantíssim diria, i ha merescut, *inclús*, que entréssim algun projecte, alguna proposició de llei alternativa mentre hi havia la demora que s'ha produït en la seva presentació.

Avui, ens trobem davant d'un Projecte de llei que és el que és. El Sr. Jaume Bartumeu n'ha fet una dissecció amb la qual coincideixo en molts dels punts, però, de moment podem dir que tenim al Consell la llei que sempre havíem reclamat.

Davant d'això, el plantejament de qualsevol grup és una mica difícil perquè tenim una llei, però, potser no és la millor llei, o no és la llei que ens esperàvem. Particularment no és una llei que em satisfaci a mi... Ara, també entenc que -jo aquí, sí, que discrepo una mica del company Jaume Bartumeu- és millor aquesta llei que no la situació en la que estàvem. Ni que sigui com a plataforma, per fer una modificació, i adequar-la més al plantejament polític que pugui tenir personalment el que la faci: en aquest cas nosaltres, o jo mateix.

Davant d'això, he de dir que el nostre grup, IDN, votarem... jo votaré a favor de l'esmena -o sigui, en contra del Projecte de llei i el meu company s'abstindrà per les raons que ara comentava... Potser és millor aquesta llei que cap...

Jo votaré a favor de l'esmena perquè coincidint amb moltes coses de les que he escoltat del company Jaume Bartumeu, voldria significar-ne -no les repetiré- però, alguna en particular que tenia apuntada aquí per a la intervenció.

Entenc que és una llei molt tècnica. És veritat, o sembla ser que és veritat, que sí, que s'ha inspirat d'una llei que és la de l'ordenament del foral de Navarra i, llegint i comparant les dues lleis es veu fins a quin punt molt del contingut d'aquesta llei de Navarra, en el cas nostre, no hi ha aparegut, i això té una lectura i, algunes coses que les puc entendre per qüestió de dimensió i altres, en tot cas, és una visió política de cadascú dels que estem aquí. En el meu cas, és una visió política lleugerament diferent.

Ja dic, és una llei excessivament tècnica, que és apolítica, però, això, també té un contingut, i una lectura política, i que presenta, al meu entendre, problemes i deficiències en alguns punts importants: un, que ja s'ha comentat, però que voldria repetir és el de la Comissió Tècnica. A l'article 2... -i he sentit que es llegia, però, el tornaré a repetir- ... a l'article 2 es diu que: "les normes, els plans i les disposicions

sobre el sòl, l'urbanisme i la construcció, amb vista a aconseguir una relació adequada entre territori, població, activitats, serveis i infraestructures". Ho ha dit el Sr. Bartumeu, i jo ho repeteixo que la llei té un component urbanístic i d'enginyeria molt i molt important, i deixa de banda d'altres components, que jo havia entès, que el Govern començava a veure d'una altra manera.

Una de les coses que jo he apreciat en aquesta legislatura és veure que es tirava endavant des del Govern el Pla Nacional d'Entorn i Salut, on hi van col·laborar -bé, a part de tots els membres de Govern, suposo...- però, personalment els ministeris de Medi Ambient i de Salut.

Això és una cosa que crec que s'hauria de veure reflectida, aquí. No estem parlant de temes d'enginyeria. El Govern no pot tirar endavant un pla d'Entorn i Salut des de dos conselleries... -de dos ministeris- que després no es veuen representades en aquesta comissió.

Retrata una mica, això que s'ha dit, de què és una llei de camins.

Hi ha una cosa que també és important, i és aquest tractament del context andorrà, com un context urbà o una dimensió únicament urbana, i d'altres temes que en podria parlar.

Quan es tracta de terrenys urbanitzables i no urbanitzables es fa referència a sòl forestal, sòl agrícola, però, segons la llei, o d'acord amb la llei -i acabaré aquí... seré breu- sòl forestal i sòl agrícola només n'hi ha en terreny comunal. No s'accepta o no es contempla la possibilitat de què hi hagi sòl agrícola en terreny privat; és a dir, -i estic parlant, aquí, des de proposicions que s'han fet del meu grup- que de donar un tractament preferent al sòl agrícola per subvencionar l'agricultura serà difícil amb una llei com aquesta.

Sòl de tipus industrial no es contempla en aquesta llei i, en tot cas, evidentment, n'hi haurà, i s'haurà de regular des dels comuns.

Entenem que falten directrius polítiques i des d'aquesta posició, des d'aquest punt de vista jo donaré suport a l'esmena que es presenta.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari ha presentat 64 esmenes a aquest Projecte de Llei, el que demostra, doncs, el nostre desacord amb el text original presentat pel Govern.

Tot i això, esperarem el tractament, doncs, d'aquestes esmenes a la Comissió per pronunciar-nos a favor o en contra d'aquest Projecte de Llei.

Doncs, avui ens abstindrem.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Jordi Serra.

El M. I. Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei d'ordenament del territori i urbanisme dóna resposta, al nostre entendre, a una de les necessitats més imperatives per al futur del nostre país.

Les mancances de la legislació vigent en la regulació de l'ordenació del territori i la planificació i el procés constructiu van sorgir, i han anat sorgint durant el pas dels anys i encara més, darrerament, considerant els notables canvis socioeconòmics que ha experimentat el país.

Amb l'aprovació de la Constitució l'any 1993, la necessitat de planificar, ordenar el territori de tot el país dels instruments apropiats, i fer-ho, es converteix en un tema que ja no es pot *aplaçar* més, i que ha de formar part del conjunt dels texts legislatius que despleguen els mandats establerts a la Carta Magna.

Precisament l'article 80 de la Constitució dóna competències a les corporacions locals en matèria d'urbanisme, competències que només poden ser efectives, exercitades dintre del marc d'una Llei general.

El present Projecte de Llei ha adoptat la filosofia de les normes urbanístiques més modernes a les característiques i particularitats del nostre país.

El Projecte consagra amb tota naturalitat el principi de generalitat a favor dels comuns.

Altrament dit, el Projecte i els instruments d'ordenació que instaura i que preveu, permetran que els comuns desenvolupin, defineixin i concretin les seves competències en matèria d'urbanisme. En el text incideixen directament les previsions de creixement, les prioritats de l'acció pública, les necessitats, provisions i mínims exigibles pel que fa a les infraestructures i serveis d'interès públic.

Així com els percentatges de cessió obligatòria per part dels propietaris de terrenys destinats a equipaments col·lectius, les seves compensacions i la protecció del medi ambient, dels recursos naturals i del patrimoni històric i cultural.

Tot plegat, consagració dels principis i conceptes inherents a una llei d'ordenació moderna, efectiva i que, com ja he dit, salvi i respecti les especificitats pròpies i les necessitats i proporcions d'Andorra.

En aquest sentit el Projecte de Llei crea i desenvolupa mecanismes i estructures pròpies, destinades a encaixar amb la realitat andorrana. Però, entre altres amb la figura de la garantia d'aprofitament urbanístic, o bé, la Comissió Tècnica d'Urbanisme, que després comentaré.

Respecte a les competències comunals el text atorga un rol primordial als comuns els quals han d'ordenar el seu territori seguint les seves vocacions presents, les seves perspectives de futur. I són els instruments d'ordenació locals, tal com la qualificació del sòl, els plans d'ordenació i urbanisme parroquial, plans parcials i especials, i normes reguladores de la normativa subsidiària, els que permetran preparar i executar una política parroquial urbanística coherent. La creació de la Comissió Tècnica d'Urbanisme, òrgan genuí, de composició paritària, ha suposat una sana delegació, almenys d'una part de les competències centrals de tutela.

Es tracta d'un ens neutre i eminentment tècnic. La seva funció és la de resoldre amb rapidesa i fluïdesa els contenciosos de l'urbanisme i de la construcció en via governativa.

Es pot afirmar que el Projecte ha estat cautelós a l'hora d'integrar els poders locals en la presa de les decisions que clouen la via governativa.

El Projecte de Llei recull la noció de garantia d'aprofitament urbanístic, un concepte pioner d'aquest text. Respon a l'ànim d'estimular la col·laboració de la propietat privada en la redacció i aprovació dels plans parcials i especials en complir-se determinades condicions, alhora que aferma el principi de la seguretat jurídica a través de l'obtenció per part del propietari d'uns paràmetres urbanístics i edificatoris definitius.

D'altra part, crec que és important notar que aquesta garantia mediarà, facilitarà i serà una mesura acompanyatòria primordial en el primer temps d'entrada en vigor de la Llei.

Tothom sap que les actuals ordinacions generals i comunals no han constituït mai un instrument de la planificació i de la política d'ordenació del territori. Dites normes s'han limitat, sempre, en regular l'edificació basada i entesa com la construcció

d'edificis de nova planta, oblidant el necessari règim de les rehabilitacions del parc immobiliari existent. Les zonificacions han resultat ser, sovint, inadequades i injustes dins d'un marc general que no ha considerat la definició d'estàndards ni la reserva del sòl pels equipaments col·lectius.

El Projecte dóna una clara resposta a tots aquests aspectes.

Reitero, amb tot el meu convenciment, que la Llei d'ordenació del territori i de la construcció és un dels passos més importants i ineludibles després de l'entrada en vigor de la nostra Constitució.

Ara, bé, no s'ha d'oblidar que la posta en funcionament efectiva de la Llei no estarà exempta de dificultats. Les unes, relatives a la novetat que comporta la majoria dels conceptes i instruments d'ordenació; les altres, degudes a les competències i, com a binomi, les responsabilitats a càrrec de les administracions locals en el moment d'elaborar els seus plans d'ordenació parroquial i de coordinar l'efectivitat dels plans parcials i especials, tots encaminats a assolir els interessos, la vocació pròpia de cada parròquia amb el respecte a les seves singularitats.

Per cloure, he d'afegir que la Llei ha de permetre aconseguir una relació adequada entre la població, el territori, l'activitat, els serveis i infraestructures. En definitiva, un ràtio corresponent a un creixement harmoniós i ponderat dels nuclis d'activitat i d'habitatge que portaran el millor grau de benestar general.

Per tots aquests arguments els lliberals considerem que aquest text és imprescindible per un creixement harmoniós i sostenible del nostre país. Un text tan important no pot esperar més. Andorra necessita d'una vegada per totes una llei que ordeni el territori i el seu urbanisme.

Per tot això votarem en contra de l'esmena a la totalitat de la Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció del Govern.

Intervé el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

He escoltat amb molta atenció les diferents precisions que han fet els diferents grups parlamentaris, i voldria fer constar, d'alguna manera,

el següent: en quant a l'exposat que ha fet el Sr. Jaume Bartumeu, el que sí li voldria demanar és una mica un concepte de gràcia, no?... perquè ha dit tantes coses que, evidentment, em voldria, també, prendre el temps i la pena de poder-li contestar en el seu dia, però, sí, que tanmateix em voldria comentar alguna, no?

A veure, d'entrada em dóna la impressió que no sé si s'ha llegit o no la mateixa llei, però, bé, potser que sí, perquè en algun cas, sí, que fa referència. Però, també lamento que una llei reclamada des de fa tant temps, i en vàries legislatures, segurament el Consell General en parla, ja, des de fa quasi quaranta anys i, fa vint anys hi va haver, doncs, la zonificació de les parròquies i, en aquell moment el Consell General va reclamar també que havia d'haver-hi definitivament i, a continuació d'això, una llei d'ordenació. Ell que en el seu dia també va tenir la possibilitat de fer-ho, no ho fes, no?... I, també lamento... i lamento que una vegada llegida, si es que és aquesta la que s'ha..., en aquest cas, ...debatut, perquè hi ha coses que s'han dit que, evidentment, a mi no em corresponen, -i en la Llei consten d'altra manera- i que no es prenguessin la molèstia, ja que han treballat tant, de presentar un text alternatiu, no?

A veure, nosaltres, el Govern i el Grup Lliberal haguérem estat, doncs, segurament, molt contents de poder-lo analitzar. Com sempre, s'ha fet des del ministeri en el qual s'ha donat l'oportunitat a tothom de participar-hi encara que sigui, doncs, d'una forma no formal, sinó, col·loquial, i s'ha estat obert a totes les aportacions que ha pogut tenir, no?

També voldria manifestar, aquí, que molts dels grups dels quals el Sr. Bartumeu ha mencionat, doncs, el ministre ja ha tingut reunions, i ha tingut canvis d'impressions, inclosos els mateixos comuns, i el ministeri ha estat obert a qualsevol conseller general que s'hagi volgut personar allà per demanar explicacions o per voler col·laborar, la qual cosa el ministre sempre havia demanat. És una llei que hem d'intentar fer entre tothom, i la col·laboració de tothom, serà, doncs, molt ben vinguda.

En quant als apartats de l'articulat dels que s'ha fet menció... a veure, no vull entrar en tots en general, però, sí, que entraré en algun en particular. Quan el Sr. Jaume Bartumeu ha parlat, doncs, per exemple, de vivendes socials, no? Si agafem la Llei, doncs, i agafem la filosofia de la mateixa ens trobem fàcilment amb l'article 15 que és: "Iniciativa de l'activitat urbanística" i la iniciativa de l'activitat urbanística correspon a l'Administració pública. Si, en aquest cas, l'Administració pública té el desig de fer un programa de vivendes socials, evidentment, que aquesta Llei li permet, i no solament aquesta Llei li permet, sinó que basant-se en els articles, si

recordo bé, que són el 30, el 33 i el 51, i en el moment de fer els plànols d'ordenació i urbanisme parroquial, els comuns que podran fer unes reserves de sòl que aniran del 5 al 15%, també poden dedicar la utilitat del mateix a les finalitats que creguin convenients.

En quant a... També s'ha fet menció... A veure, el senyor que representava, en aquest cas... és que ara ja no sé si és IDN, o ja no és IDN o si és Grup Mixt... Grup Mixt, no? Bé, fer constar de què, a veure, de què la Llei no preveia si els sòls agrícoles o sòls industrials... a veure, miri! Li voldria dir que, potser, no se l'ha llegit prou bé, no? Perquè és evident de què en el moment de fer els POU, els comuns han de preveure aquest tipus de sòl. Han de preveure el tipus de sòl industrial, han de preveure el tipus de sòl agrícola, i han de preveure tots els tipus de sòl i, això, també està mencionat -i per no fer-me pesat no diré en quin article de la Llei- perquè, miri... me la sé bastant, i me la sé quasi de memòria, però, bé, és igual... passem!

I, després, també agrair al Grup Parlamentari AND el fet d'haver presentat 68 esmenes. El fet d'haver presentat 68 esmenes demostra que tenen un neguit per una llei d'aquest tipus, demostra que han treballat aquesta Llei, i demostra que volen, al seu entendre, poder-la millorar, i el ministre els voldria dir que dintre de les possibilitats que aquestes esmenes representin el seu informe, si és que se'ls hi demana, serà totalment favorable a adoptar les que no canviïn, en cap cas, la filosofia de la Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Antoni Martí pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, hi ha hagut algunes reflexions i afirmacions, com diu el Sr. Bartumeu -no insinuacions sinó allò ja s'ha entès com a afirmacions- que no m'han agradat de la intervenció del Sr. Jaume Bartumeu.

Miri, el Sr. Jaume Bartumeu..., jo, en tot cas, ja fa set anys que sóc conseller, el Sr. Jaume Bartumeu fa bastant més temps que jo, i arribo a la conclusió de què no ens entendrem... però això és una evidència, per tant, segurament no cal allargar-se més, no?

Quan parla de la Llei del sòl diu que no hi ha hagut consens, però el Sr. Sangrà que ha fet una intervenció, i que el felicito de passada, parlava de la

Llei de la funció pública. Per aquesta sí que s'ha ofert, i per aquesta no s'ha volgut. Llavors per la Llei del sòl es demana, es vol, i es veu que no s'ha demanat. A la inversa, per la Llei de la funció pública s'ha demanat i no s'ha tingut contesta, no?... També ens hauríem d'aclarir... però, això és un detall.

A mi, el que m'afecta profundament és quan des de les files de Nova Democràcia es vol tenir..., com es va dir en un debat televisiu, una persona que vostè segurament aprecia o aprecia els dos -els dos coprínceps d'Andorra- vostè ens vol demostrar a nosaltres que vostè té el patrimoni del cor, i llavors ens acusa que els interessos econòmics, els terratinents... i tot això.

Miri, hi ha per honestedat una barbaritat de votants humils que donen suport al Grup Parlamentari Lliberal i jo, això, no ho puc tolerar.

D'una altra part, li diré una altra cosa: Miri, Sr. Bartumeu, aquesta Llei déu ser, segurament, molt dolenta, però, en tot cas, és una llei que la parròquia d'Andorra la Vella l'agafa com a bona. Ha vist que la feina que ha fet a nivell d'urbanisme, hi ha molts honorables que han dit que la feina ja la tenen feta. Per tant, aquí, potser que també es posin d'acord en les seves files.

I ja per acabar, arribo a la conclusió que a les portes de les eleccions generals és igual la Llei del sòl que haguéssim presentat perquè estic segur de què l'esmena a la totalitat hauria estat una evidència en aquesta o en qualsevol.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre diu que, potser, no he llegit el mateix text... Bé, quan jo sentia la intervenció del vicepresident del Grup Parlamentari Lliberal també arribava a la mateixa conclusió, no? de no haver llegit el mateix text. En tot cas, jo crec que, sí, que hem llegit el mateix text, però, hi ha dos visions més enllà dels personalismes del Sr. Antoni Martí, -que ja en parlaré d'aquí a un moment- hi ha dos visions del que ha de ser l'ordenació del territori en aquest país, i no és cap delictes això.

El text alternatiu, Sr. ministre, jo crec que en aquestes alçades de curs no caldria que se'ns volgués ofendre als grups parlamentaris de l'oposició, pretenent que podem, seriosament, preparar un text alternatiu a una llei com aquesta, amb el pressupost que tenim, i del que disposem com a consellers generals, i sense tenir a dins de Casa de la Vall, a dins dels serveis del Consell General, cap estructura de tècnics que ens puguin ajudar a fer un text alternatiu... Vostè sap perfectament que és impossible que nosaltres poguéssim preparar un text alternatiu.

M'ha dit que em contestarà un altre dia, doncs, ja seguirem el debat un altre dia en diversos aspectes.

M'ha parlat de la meua referència a les vivendes socials. Em diu que l'article 15 ho permet... jo, no el llegeixo com vostè, però, el que vostè segur que no llegeix bé és l'article 33 que he esmentat. Si jo l'he entès bé, ara m'ha dit que amb l'article 33 un comú podria fer vivendes socials.

L'article 33 apartat 5, que és el que fa referència als terrenys de cessió obligatòria diu: "Els terrenys cedits als comuns arran de la cessió obligatòria prevista en aquesta Llei queden exclosos del règim general dels terrenys comunals, però només poden ser destinats a equipaments, espais públics i serveis col·lectius previstos en el Pla parcial..." salvat que també tinguem altres teories, un equipament, un espai públic i un servei col·lectiu no són vivendes socials... però, en fi...

En tot cas, jo crec que la voluntat de diàleg ja es demostrarà en la comissió quan s'analitzin les esmenes que ha presentat l'Agrupament Nacional Democràtic.

I, quant a les al·lusions personals del Sr. Antoni Martí, doncs, més enllà de la constatació que ell fa, que no crec que hagués fet falta tants anys i tantes legislatures, per adonar-se'n de què difícilment ens posem d'acord, jo li vull dir que si el que volia era demostrar que jo fa molts més anys que ell que sóc conseller general, jo només he estat un any i mig més que ell, conseller general, que és l'any i mig durant el qual vam fer la Constitució... i punt.

No és la primera vegada que diu que no pot tolerar el que jo dic, doncs, ha de discrepar, ha d'estar en desacord amb el que jo dic, però... tolerar... S'haurà, doncs, d'aguantar perquè jo mentre parli -i em sembla que així ho faig- amb el respecte suficient a tots els consellers generals, doncs, no cal que em toleri o em deixi de tolerar. M'escolta, i punt.

I, finalment, l'al·lusió a Andorra la Vella... miri! jo aquí sóc conseller general nacional encara que sigui ciutadà d'Andorra la Vella.

El Comú d'Andorra la Vella pot, fàcilment, aprovar unes normes com les que figuren en aquesta Llei perquè és l'únic comú que té un pla general d'urbanisme a punt i, per tant, totes les al·lusions que jo he fet, el problema que tindran els comuns a l'hora d'adaptar-se a les disposicions d'aquesta llei pel que fa als plans generals d'urbanisme, Andorra la Vella, efectivament, no l'afectaran perquè ja té el pla general d'urbanisme a punt.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Jo quan empleo l'adjectiu de tolerar ho dic perquè, també jo mateix, tolero moltes coses, i les tolero perquè estem en aquesta Cambra, i em sembla que si s'expressen amb educació, però no deixa de ser que jo les hagi de contestar.

Vostè m'ha contestat en algunes parts. Jo el missatge que volia fer passar, en aquesta Cambra, -que ens escolta el poble, més quan hi ha un debat interessant- és de què vostè no para durant tota la legislatura de parlar de terratinents, d'interessos econòmics que defensem els liberals i, això, jo dic que no ho puc tolerar... I ho dic així de francament perquè no és veritat! No és veritat, i quan jo deia que això, per mi, és un menyspreu a molts ciutadans d'Andorra, que gràcies a Déu o malauradament -més aviat dit- no tots som milionaris, i molts d'ells voten les files liberals, em sembla que dir que legislem per a quatre persones que tenen terrenys en aquest país, és un menyspreu al meu partit que no puc tolerar, Sr. Bartumeu, i a partir d'aquí, és per això.

Una altra cosa és que el puc escoltar, no puc compartir les seves opinions, però, en tot cas vostè no insinua sinó que repetitivament al llarg d'aquesta legislatura ho ha mantingut, i aquests atacs volen dir que nosaltres som la dreta més conservadora d'aquest país, doncs, a mi em sembla intolerable... a mi em sembla intolerable!... Una altra cosa és el que opinaran els electors el dia de les eleccions d'aquí poc, per això, perquè aplica en aquesta Llei termes com: "és una llei antidemocràtica"... bé, que jo sàpiga és un dels grans arguments que utilitza aquí, vostè. Com a elegits pel poble, votem les lleis perquè hem tingut suport del poble, i no veig que hi ha en l'acte de votar la Llei del sòl, com un acte antidemocràtic, des del punt de vista que vostè ho interpreta, pel fet que no s'ha fet el consens amb tota la població.

Miri, quan busquem el consens perquè el busquem... llavors per què ens pleguem els sectors econòmics i tal?

Miri, si en definitiva aquesta Llei està feta al voltant dels territoris i d'interessos econòmics, li puc assegurar que no hem buscat el consens en aquesta gent, perquè gràcies a Déu sabem fer la diferència de quin és l'interès nacional i sabem, penso jo, legislar pel bé no d'uns quants sinó de la totalitat del país.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

És una precisió només.

Sr. síndic, sortosament les sessions del Consell queden gravades, i jo no he dit que votar aquesta Llei sigui antidemocràtic, jo he dit que el procediment de retallar el període d'esmenes el considerava antidemocràtic, que és molt diferent.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Veig que aquí, sovint, les coses es plantegen en clau de crispació o de blanc i negre, etcètera...

Jo com a conseller que estic en el Grup Mixt, nomenat o elegit pels votants que van votar la llista d'Iniciativa Democràtica Nacional, jo no veig les coses ni blanques ni negres com s'estan dient aquí. Jo crec que aquest Projecte de llei té elements que són acceptables... bé, a partir del moment que ha dit que hi ha coses que no hi són, doncs, les que hi són, doncs, algunes em semblen molt bé, no? evidentment.

Nosaltres hi treballarem. Si no hi ha esmenes per part nostra és perquè aquestes coses no s'improvisen. El Sr. ministre ho déu saber perfectament. En tres anys sap que no es pot improvisar, i en tres anys també sap que és molt fàcil d'entendre que ell es conegui millor la Llei que nosaltres, no?

Però, nosaltres hi treballarem. En el consell, jo li puc assegurar que en les comissions hi treballarem per

millorar en el possible aquesta Llei, sobre les esmenes que s'han fet des de l'AND.

Hi ha una altra cosa: em molesta una mica que vostè vagi presumint de conèixer-la a més, em sembla raonable i lògic que la conegui més- i que deixi en dubte de si els demés ens l'hem mirada o no... Jo li dic que, sí, que ens l'hem mirada, i sé perfectament que des dels comuns es pot... -ja previst en el tema de les unitats d'actuació- ... es pot treballar sobre el que és d'un tipus de sòl o d'un altre tipus. Ara, jo li dic que trobo a faltar directrius polítiques, *inclús* la previsió de les directrius que estan aquí, en la pròpia Llei, es queden en una qüestió més de diagnosi i més tècnica que d'una altra cosa. Falta contingut polític.

Vostè sap, en compareixences que hem tingut, que jo solia posar sempre "el dit a la llaga", sempre empenyava una mica en el tema d'aquell antic pla viari o pla de carreteres. Això és un exemple més del que jo entenc que falta aquí.

No pot ser que haguem substituït, no pot ser-ho. A mi no em sembla lògic que haguem substituït un pla, que encara no sabem si està viu o està mort, per actuacions puntuals. Els comuns estaran obligats a fer plans d'ordenament parroquial -i vostè ho sap perfectament que es coneix la Llei- sense saber per on passaran les carreteres?

Decidint-ho d'un dia a l'altre, això és el que a nosaltres ens preocupa, i creiem que hi ha d'haver-hi un esforç de planificació i unes directrius bastant més clares per part del Govern.

És aquí, coincidirem a la comissió, en tornarem a parlar i jo, el que li asseguro, és la millor voluntat perquè aquesta Llei reculli els aspectes positius del seu plantejament i del nostre.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, miri, li agraeixo molt les seves paraules i pensi que trobarà a la comissió el ministre totalment obert per informar i discutir el que cregui convenient, sempre que sigui convidat, evidentment. Però, li continuo dient que els casos que vostè m'ha mencionat, sense entrar en particular en cada un d'ells, estan mencionats a la Llei, i quan vostè diu si els comuns en el moment de fer els seus POU o els seus plans d'ordenació i urbanisme parroquial coneixeran, aquests extrems i, evidentment, que els

coneixeran i al mateix temps tindran coneixement dels reglaments que preveu aquesta Llei, que també he sentit abans si estaven a punt o no: sí, el Govern els té a punt, els té ja, pràcticament, a punt per aprovar, i per passar-los als comuns en el seu moment, no? I no solament té això el Govern sinó que té també l'estudi de riscos naturals generals del país, la cartografia d'allaus posada al dia, i tot això, evidentment, quan els comuns procedeixin a fer els seus POU disposaran de tota aquesta informació.

A l'ensem, també, hem dit als comuns -perquè també he sentit alguna cosa d'informe o d'ajuda tècnica- que el ministeri estarà a la disposició de qualsevol comú que necessiti ajuda tècnica per interpretar la Llei, per informar o per qualsevol altra necessitat que tingui.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, finalitzat el debat procedirem, doncs, a la votació.

Si és si a l'esmena, no és no a l'esmena.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 3; vots en contra: 14; abstencions: 7.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació declaro desestimada l'esmena a la totalitat i atès que han estat presentades esmenes a l'articulat el Projecte de llei seguirà la seva tramitació en comissió.

Passem al punt número 8.

8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei reguladora de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 42/2000 del 3 d'octubre.

El Sr. Marc Pintat nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa n'exposa l'Informe.

Teniu la paraula Sr. Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost amb mandat de la junta de Presidents, sota l'encàrrec d'analitzar les dos esmenes presentades pel Grup Parlamentari Lliberal al Projecte de Llei reguladora de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra, ha examinat en el decurs de la reunió mantinguda el 28 de setembre d'enguany l'Informe del ponent del qual se'n desprèn el següent: les dos esmenes s'han aprovat per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'Informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, cap intervenció?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, tampoc?

Pel Grup Lliberal, cap intervenció?

Bé, doncs, no havent-hi intervencions entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment.

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 9.

9. Designació del president i dels dos membres del Tribunal de Comptes.

S'ha presentat una única candidatura sobre la qual no s'ha formulat cap objecció, i ha estat proclamada per la Sindicatura, i publicada en el Butlletí número 46/2000 del 10 d'octubre.

Demanaré al Sr. secretari que llegeixi els noms dels candidats.

Si us plau.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Com a president: el Sr. Carles Santacreu Coma i com a membres: els Srs. Francesc Pons Tomàs i Carles de Unzueta Rullán.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Atès que hi ha una única candidatura i que ha estat presentada pel conjunt dels grups parlamentaris proposaria que l'elecció es faci de manera conjunta, d'acord?

Si no hi ha cap observació proposaria declarar designats per unanimitat els candidats presentats als llocs a proveir.

D'acord? Doncs, queden designats.

Passem a l'últim punt de l'ordre del dia.

10. Preguntes al Govern amb resposta oral.

(segons llistat annex)

La pregunta registrada amb el número 1164-A relativa a les peticions del sector del transport de mercaderies i de passatgers en relació al preu dels carburants, ha estat presentada pel Sr. Jaume Bartumeu, i ha estat admesa a tràmit amb declaració d'urgència i publicada en el Butlletí número 46/2000 del 10 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament la pregunta es deriva de la situació actual no únicament nacional sinó internacional i especialment dels països del nostre entorn en relació al continuat augment durant tot l'any del preu dels carburants i a les peticions dels sectors del transport de mercaderies i de passatgers d'Andorra.

Des de la premsa mateix havíem pogut tenir ressò en diverses entrevistes dels professionals o dels sectors econòmics afectats amb Govern i, a partir d'aquí, el que vam fer és rebre aquestes associacions. Jo diria que les vam rebre segons el que ells mateixos ens van dir perquè el Govern ens els adreçava als grups de l'oposició perquè semblava que hi havia un acord establert i es volia arribar a un consens. Tant és així, que això no és que em semblés sinó que després em va ser confirmat personalment des del Govern.

En tot cas, no sabem que ha passat, i per això posem la pregunta, però, aquesta situació s'ha trencat i pel que constatem no hi ha acord des del Govern per intentar trobar una solució.

Per tant, nosaltres el que demanem és saber què passa? Què pensa el Govern d'aquesta situació? Creu que hi ha d'haver un ajustament dels preus per aquells professionals que usen els carburants d'una manera principal en la seva activitat, o no s'ha de fer? I, creu o no creu que les mesures que es prenen per part de la Unió Europea i que s'han pres, per exemple a Espanya, -al consell de ministres del divendres passat- de trobar unes compensacions al sector de transport, si això és aplicable, adequat, evidentment, a la situació andorrana o si no és aplicable?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Economia.

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Gràcies Sr. síndic.

A la primera pregunta: Què pensa d'aquesta situació?

En el curs d'aquests darrers mesos la inestabilitat del mercat del petroli i de l'euro ha incidit considerablement en l'increment del preu dels carburants.

A Andorra, com succeeix als països europeus del nostre entorn, aquest fet ha incidit significativament en els costos d'explotació de totes les empreses del sector del transport per carretera.

El propassat dia 20 de setembre el Govern acordà la revisió de tarifes del transport públic de viatgers que

aplica la Cooperativa Interurbana d'Andorra, així com de les tarifes que aplica el servei de taxi ordinari interurbà amb efectes a partir de l'1 d'octubre d'enguany, Acord que fou publicat al BOPA del 27 de setembre del 2000.

Aquestes revisions reequilibraran el compte d'explotació d'aquestes empreses i dels professionals del transport públic de passatgers.

Pel sector del transport públic de mercaderies el Govern ha estat -i està- molt atent a les mesures que aquests sectors han negociat i estan negociant amb les autoritats dels països veïns.

Fins avui les mesures consensuades entre els sectors professionals del transport públic de mercaderies, i els governs respectius, han estat gairebé de caire fiscal, que a Andorra al no existir una fiscalitat global es fan difícilment aplicables.

A més a més, a Andorra la fiscalitat sobre el carburant està composta per unes taxes sobre el litre de carburant independentment del seu preu final, el que representa per les arques de l'Estat la mateixa recaptació encara que s'encareixin aquests productes.

Hem de dir, no obstant que durant l'any 2000 el Govern ha deixat d'ingressar 11 pessetes per litre sobre el gas-oil de calefacció, i 3,50 sobre el gas-oil de locomoció.

Els països del nostre entorn: França i Espanya, a l'aplicar-se una TVA del 19,6, o un IVA del 16 respectivament sobre el preu final d'aquest producte ha representat un increment considerable d'ingressos per les arques d'aquests estats en concepte d'imposició sobre aquests productes, que ha permès a les negociacions dels governs amb els corresponents sectors professionals una redistribució d'aquests ingressos addicionals no contemplats addicionalment a llurs pressupostos.

Des de Govern s'han mantingut múltiples reunions amb les associacions de transportistes de passatgers i mercaderies i, també, amb les de taxis.

En el sector del transport de mercaderies, donat que en el curs de les darreres setmanes s'han implementat a nivell internacional diverses accions de caire monetari i estratègiques en el sector dels hidrocarburs, es fa preveure a curt termini una tendència a la normalització del mercat internacional dels carburants.

Pel que fa a la segona pregunta: Pensa el Govern plantejar-se una reducció de la taxa que grava el gas-oil de locomoció quan s'esdevinguin augments importants del preu internacional dels carburants?

Aquí diguem: les economies del món occidental més properes a la nostra semblen que tendeixin a la

implantació, en un futur, d'un gas-oil pel sector del transport professional.

El Govern d'Andorra adoptarà una sistemàtica d'actuació en línia a la dels països del nostre entorn.

No és prudent que Andorra introdueixi, unilateralment, un gas-oil professional amb taxa reduïda pel fet que la seva imprescindible coloració seria difícilment acceptada per les autoritats corresponents quan els vehicles andorrans circulin més enllà de les nostres fronteres.

Avui, la coloració dels gas-oils no és uniforme amb la de tots els països veïns.

A la sessió de Govern d'avui aquesta tendència de normalització malgrat fluctuacions puntuals en el sector dels carburants sembla que s'ha iniciat, i ha permès aplicar una rebaixa d'1 pesseta del litre en el preu dels dos gas-oils i d'1,50 en les gasolines sense plom de 95 octans.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu vol replicar?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Una repregunta.

És clar, les mesures fiscals que diu el ministre que efectivament s'han pres als països del nostre entorn, especialment a Espanya, anaven en la línia de la segona pregunta que jo demanava de si el Govern podia o no podia preveure. M'agradaria saber si més enllà del problema de la coloració no hi ha altres mitjans de control que permetessin fer aquesta reducció al sector del transport sense que haguéssim de colorar el carburant, com acaba de dir el ministre.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. ministre?

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, efectivament, ja he dit en la meitat de la primera pregunta que durant l'any 2000 el Govern ja ha reduït de la seva taxa 11 pessetes per litre de gas-oil calefacció que aquest afecta a tots els sectors, i 3,50 sobre el gas-oil de locomoció que també afecta, evidentment, a tots els que utilitzen el gas-oil pels seus vehicles.

El que és veritat és que en la situació en què estem avui, i vist que el preu del carburant ha arribat, al nostre entendre, al límit màxim i la tendència és de tornar enrera, ens sembla prudent no fer res, de moment, fins que no veiem que els països veïns

utilitzin un gas-oil professional que pugui ser colorat amb el mateix color que el nostre. És fa difícil que puguem introduir un gas-oil professional colorat, amb el color que s'utilitza: el blau o el vermell, però, que si a França i a Espanya és diferent, i que per tant aquest es podria vendre amb una taxa més baixa, fins que no hi hagi una unificació del color en els països veïns. I per això, diguem que estarem a l'espera perquè ja sabem que hi ha països que han demanat a la comunitat de trobar un acord perquè hi hagi un carburant que l'utilitzi tot el sector professional, i quan això es faci als països veïns nosaltres actuaríem.

Si no obstant, com acabava la seva pregunta, si els preus tornessin a pujar de forma considerable el Govern com que ja va estudiar durant aquest any 2000 un pla d'ajuda, si fos necessari, el posaríem en marxa.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent que ha estat registrada amb el número 908-A relativa al forn incinerador d'escombraries de la carretera de la Comella, i ha estat presentada pel Sr. Jaume Bartumeu i la Sra. M. Rosa Ferrer, i fou publicada en el Butlletí número 37/2000 del 5 d'agost.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, si en aquesta casa s'hagués volgut o pogut implantar el procediment normal i habitual dels països del nostre entorn, d'una sessió setmanal de preguntes al Govern, les interpel·lacions que fem els consellers generals serien veritables qüestions d'actualitat.

El temps escolat entre la formulació -i no és la primera vegada que ens passa- la formulació de la nostra pregunta -8 d'agost del 2000- i la seva contesta fan veure com el Consell General està desfachat i desconnectat de la realitat social.

Si les preguntes al Govern no es poden contestar fins dos mesos després de la seva formulació hi ha alguna cosa que no funciona en aquesta casa.

Tant és així, que en la premsa del dia 17 de setembre ja vam poder conèixer bona part de la resposta de la Sra. ministra.

En una entrevista al Diari d'Andorra, la Sra. ministra assabentava als lectors que les opcions per ubicar el nou forn se centraven a Sant Julià de Lòria i a Andorra la Vella, tot i que afegia, però, que no es

descarta cap parròquia -i això és part de la nostra pregunta.

La ministra mantenia també que a l'octubre -ja som a l'octubre- sortiria el concurs per adjudicar les obres.

Així, doncs, preguntàvem a l'agost, i preguntem encara avui:

Què pensa fer realment el Govern amb el forn incinerador d'escombraries de la Comella?

El tancarà? O el traslladarà d'ubicació dins d'Andorra? O signarà un nou conveni per traslladar cendres i residus fóra d'Andorra?

Recordo -perquè han passat dos mesos- que la pregunta apareixia després de què haguéssim pogut constatar, sempre a la premsa, una clara discordància entre un ministre portaveu i la ministra titular del ram en aquesta qüestió.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura.

Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la primera pregunta: Què pensa fer realment el Govern amb el forn incinerador d'escombraries de la Comella?

El passat 22 de juny, en aquesta cambra ja es va parlar de la problemàtica relativa al forn incinerador, i ja vam comentar que les pautes que estàvem seguint eren les següents: d'una banda l'elaboració del pla nacional de residus que conté una diagnosi de la situació actual, és a dir, quantitats i composició dels residus actualment generats al país, i una auditoria de les línies actuals de gestió de residus a Andorra; també una proposta de diferents alternatives adaptades a la idiosincrasia del nostre país; una anàlisi tècnico-econòmic de cada alternativa; i la tria de la millor alternativa per Andorra.

L'alternativa escollida és la de la construcció d'un nou centre de tractament de residus, que consta: d'un tractament tèrmic amb aprofitament d'energia que ofereix les màximes garanties en quant a la qualitat de totes les emissions tant líquides com gasoses. Aquestes emissions compliran la normativa europea en preparació, que és més exigent que la vigent; després, d'un centre de transferència per emmagatzemar i condicionar tots els materials procedents en les recollides selectives abans de la seva exportació per ser valoritzats a l'estranger; i d'una deixalleria per a petits industrials.

Actualment estem en fase d'elaboració del plec de bases relatiu a la construcció de la nova planta de tractament de residus d'Andorra concebuda per l'horitzó 2020.

Per tant, el que pretén fer el Govern és reemplaçar l'actual forn incinerador d'escombraries per una nova planta de tractament que compleixi la normativa europea sobre incineració de residus.

Pel que fa a la segona pregunta: de si tancarem el forn incinerador?

Si es poden traslladar els residus urbans fora d'Andorra, el Govern tancarà el forn incinerador d'escombraries de la Comella mentre es construeixi la nova planta. Per això s'estan fent les gestions escaients tant a nivell oficial com a nivell d'empreses per saber si aquesta solució és viable.

Pel que fa a la tercera pregunta: de si es traslladarà d'ubicació dins d'Andorra el forn incinerador?

Encara no hem decidit si la nova planta de tractament de residus es traslladarà d'ubicació dins d'Andorra.

De moment hem fet reunions amb els comuns, i no hem arribat a cap canvi d'emplaçament, fins i tot el passat 2 d'agost es va escriure una carta a tots els cònsols on els hi vam fer arribar les característiques tècniques mínimes que ha de complir el terreny on s'ubicarà el futur centre de tractament de residus.

Aquestes característiques es poden resumir de la manera següent:

D'una banda l'accés: s'ha de disposar d'un accés suficient per a la circulació de camions o, en tot cas, d'un espai suficient per realitzar aquest accés, i s'hi ha de poder accedir fàcilment durant tot l'any. Existència de serveis: ha de disposar d'aigua i d'energia elèctrica i, si és possible, de connexió amb la xarxa de clavegueres; i la superfície disponible: és que la superfície mínima per a ubicar totes les instal·lacions del centre de tractament de residus és d'uns 11.150 m², i cal tenir en compte que aquesta superfície podria estar formada per dos terrenys si no estan gaire allunyats.

D'aquesta manera els comuns tenen criteris més objectius i reals per trobar un terreny.

Actualment estem a l'espera de saber si hi ha algun indret més favorable que l'actual, i el que sí cal dir, és que caldria establir, doncs, compensacions que es podrien oferir, i negociar-ho amb els comuns, tenint en compte, doncs, els abocadors de cendres, els fangs de depuradores i altres.

I pel que fa a la darrera pregunta, doncs, de: si signarà algun conveni per traslladar cendres i residus fora d'Andorra?

El Govern està fent les gestions escaients per saber si es poden exportar els residus urbans fora del país i, si aquesta possibilitat es confirma, caldrà veure si cal signar un nou conveni per traslladar els residus fora d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, la repregunta aniria en el sentit de les declaracions de la Sra. ministra a les quals feia al·lusió. Parlava de què aquest mes d'octubre hi haurien novetats, potser no he estat prou atent, però, ara no he entès que passarà aquest mes d'octubre.

I dit altrament, doncs, la meua repregunta seria saber de si tot això que estem parlant: a quin horitzó de calendari estem parlant? Jo he entès... perdó... de què hi ha converses amb els comuns, però, voldria saber si hi ha un calendari d'aquí a final d'any, i si passarà alguna cosa.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon la Sra. ministra. Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Sí, a veure, el nostre ministeri té un calendari fet i, en aquest cas, doncs, tenim previst que a finals d'octubre, doncs, s'enllesteixi el plec de bases per la nova planta de tractament de residus i, per tant, això vol dir, doncs, que durant la primera setmana o segona de novembre es presentaria, doncs, un plec de bases al Govern d'Andorra amb el benentès, doncs, de què hi ha encara una part per decidir que és la ubicació de la nova planta de tractament.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Cap altra repregunta?

Bé, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17.55h)

ANNEX

Listat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 11 d'octubre del 2000

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, conseller general, per escrit de data 10 d'octubre del 2000, relativa a **les peticions dels sectors del transport de mercaderies i de passatgers en relació al preu dels carburants**, amb declaració d'urgència.
(Reg. Núm. 1164-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pels M. I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, del Grup Mixt, per escrit de data 8 d'agost del 2000, relativa al **forncinerador d'escombraries situat a la carretera de la Comella**.
(Reg. Núm. 908-A).